

heksametru, ampak v desetercu. — Zanimati bi tudi utegnil Nedeljkovičev članek: „Dve, tri o našem srpskem narodnem pozorišču“, ki se začne v 12. številki.

Dr. Jos. Tominšek.

„**Omladinski Glasnik**“. Tako se imenuje „List srpske omladine“, ki izhaja zdaj že drugo leto. Naročnina mu znaša na leto 5 K. — Naslov in vsebina kažeta, da ima list isti namen kakor slovenska „Omladina“, „Omladina“ je celo nekak vzor srbski posestrimi. — Dijaških glasil smo v teku zadnjih let doživeli že precej, ker dijaki (kakor vsakikrat interesovani krogi) radi apelujejo na javnost. Obično pač dijaški listi prenehavajo čez eno, dve leti, menda zlasti tedaj, kadar jih ne vzame v okrilje kaka organizovana — politiška stranka —, da v drugih slučajih listi vobče kmalu izumirajo, je navadno pravi vzrok izguba agilnih dijaških duševnih moči, ki bi skrbele za duševno podporo — kje naj tudi dobi dijak časa in volje za trajno večletno tako delo! Tako nekako se je menda godilo poleg drugih sitnosti, ki jih ne poznam, tudi že enkrat „Omladinskemu Glasniku“, kakor poroča sam v 1. letošnji številki. — Program mu je razviden iz dobro preudarjenega uvodnega članka iste številke, a za slovensko mladino je laskavo, da se navaja kot točka v programu, da „čemo po ugledu na slovenačku omladino osnivati pokretne (t. j. potovalne) narodne knjižnice“. Nadalje se v dveh člankih poroča o delovanju v „Sloveniji“ in o njenem programu. — V 2. številki je natisnjeno predavanje Bogumila Vošnjaka „Medju ruskim radnicima“ in v 3. številki se že poroča o „Prvi pokretni knjižnici Omladinskega Glasnika“, ki je bila tedaj baš pri — knjigovezu.

Dr. Jos. Tominšek.

Splošni pregled

Našim naročnikom. „Zvonovi“ naročniki začujejo gotovo z velikim veseljem vest, da začnemo, zvesti dani obljubi, priobčevati v julijski številki veliki zgodovinski roman „Iz za kongresa“, ki ga piše g. dr. Ivan Tavčar za naš list. Snov romana, v katerem nastopajo kot junaki poleg drugih zgodovinskih oseb tudi za časa kongresa v Ljubljani nahajajoči se vladarji, je že sama na sebi vele-zanimiva, a številne čestilce temperamentnega Tavčarjevega peresa bode nedvomno zanimal tudi način, kako je gospod pisatelj to snov obdelal. Roman bode izhajal letošnje in vse prihodnje leto.

† **Ivan Krst. Tkalčič.** „Jugoslovansko akademijo znanosti in umetnosti“ je zadela nova, huda izguba. Dne 11. majnika je umrl namreč v Zagrebu njen pravi član in znani zgodovinar hrvaški Ivan Krst. Tkalčič v 65. letu svoje dobe. Najznamenitejše njegovo delo so „Monumenta historica liberae regiae civitatis Zagrabiae“, katerega dela prvi zvezek je izšel leta 1889., zadnji pa letos.

„**Slovinskie poety**“; „Malenčkaja antologija Nr. 25“ pod redakciej N. Noviča. S. Peterburg 1904. Cena 45 kopejk. — V Peterburgu je izdal N. Novič, znani prevajalec tujih pesnikov v ruščino, tudi poezije Slovencev od Vodnika do Zupančiča. Prevode starejših pesnikov je vzel večinoma iz zbirke Berga: „Poezija Slavjan“, novejše je pa skóraj vse sam prevedel in jih poprej tiskal v „Slavjanskem věku“ in v drugih ruskih časnikih. Prevodi so prav dobri, se lahkočitajo in so ohranili svoj prvotni pesniški polet. Med njimi so od Simona Gregorčiča: Nazaj v